

28
FERRER

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT A ARBÚCIES

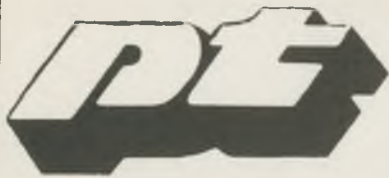

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1351163529

ARBÚCIES - Juliol, Agost i Setembre 1982

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

DISCOTECA

Camprodon, 15

ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES
CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

CONSELL DE REDACCIÓ
Montserrat Cortès, Carme Tort
i F. Batlle

EDITA
Conselleria de Cultura de
l'Ajuntament d'Arbúcies

**DISSENY - COMPAGINACIÓ
i MUNTATGE**
Pep Badia

IMPRESSIÓ
Copisteria Palau
Sta. Esperança, 7 - Granollers

Dipòsit Legal: B-6875-1982

NOTA IMPORTANT:

PERXADA no es fa responsable ni sotscriu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, el responsable n'és el signant.

PERXADA ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut. Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar necessàriament al Consell de Redacció.

SUMARI

	<u>Pàg.</u>
Editorial	3
Tot xerrant amb	
Fernando Garcia Castro	4 - 5
Tots hi tenim veu	6
De l'Afeitada 82	7
Valoracions de la L.O.A.P.A.	8 - 9
El President a Arbúcies.	10 - 11
Reflexions després de la visita	12
Ja tenim piscines municipals	13
Tots a nadar	14 - 15
3è Concurs de pintura	16
Esplai de jubilats	17
Gent d'Arbúcies gent... ..	18 - 19
Festa Major	20
Expocultura	21 - 22
Escola d'Adults.	23
El Baix Montseny	
El Llenguatge	24
Vivències a Lourdes	25
Cuina	26
Concurs.	27
A un any d'haver acabat la mili	28
Escó de Poetes	29
Xics i grans.	30
Esports	31 - 32

Quan acabem les vacances, estarem gairebé a les portes d'un nou Onze de setembre, una de les diades més significatives per a tots els catalans.

Creiem que, a nivell de poble, totes les entitats haurien de participar en l'organització d'aquesta diada. Tots els arbucians hem de col·laborar-hi, ja sigui participant directament en l'organització dels actes, o bé assistint-hi.

Tanmateix, amb la situació creada per la L.O.A.P.A., hi ha el perill que en lloc d'ésser una diada unitària per a tots els catalans, prengui un enfoc dividit entre els que estan a favor i els que estan en contra de la L.O.A.P.A.

Es evident que molts partits aprofitaran l'Onze de Setembre per fer pre-campanya electoral, donat que existeix la possibilitat de que s'anticipin les eleccions.

No hem d'admetre que els partits monopolitzin una diada com aquesta per a fer una propaganda electoralista.

Més que mai ha d'ésser una diada en la que tots com a catalans hem de reafirmar la nostra identitat i reivindicar els drets de la nostra nació.

Consell de Redacció

tot reccant amb...

Arribat el bon temps, hom es fixa més en els comunicats meteorològics, tant els estiuejants per a les sortides a platja o muntanya com els pagesos per a la bona marxa de les seves collites. La sequedat de l'estiu fa que périllin els nostres boscos, que massa sovint cremen ocasionant grans pèrdues ecològiques.

Per a poder obtenir les dades de previsió del temps hi ha tot un seguit de professionals que per dedicar-s'hi, resideixen en llocs allunyats amb tots els canvis que això comporta.

Hem pujat al Turó de l'Home per a parlar amb l'encarregat d'aquesta estació.

-Des de quin any existeix aquest observatori?

Es va inaugurar l'any 1.929, amb motiu de l'any geo-físic internacional en el qual es va establir una xarxa d'observatoris a tota la península. D'estació de muntanya només hi havia la de Izaña a Canàries, aquesta va estar la segona.

-De quin tipus és?

Es una estació completa; pertany a la xarxa sinòptica internacional. Fem observacions cada tres hores durant el dia tot seguint l'hora solar per donar dues classes de comunicats: el climatolò-

gic o d'hora local (a les 7, 13 i 18 hores) i l'internacional (6, 9, 12, 15 i 18 hores) simultani en tot el món.

-El porta vostè sol?

En l'actualitat sí, tot i que oficialment hi ha una plaça d'aju-

-Com es transmeten aquesta gran quantitat de dades?

Per telèfon, mitjançant uns comunicats xifrats en grups de cinc números que tenen diferent significat. Com a exemple us explicaré el que acabo de donar ara mateix:

182 31160 52119 10148 20110 (...)

1
8
2 } és l'indicatiu del grup

3 → no hi ha hagut precipitacions en les últimes 12 hores.

1 → hi ha fenòmens a senyalar.

1 → visibilitat mínima en horitzontal.

6
0 } a 10 Kms.

5 → nubositat total donada en vuitens.

2
1 } direcció del vent en desenes de graus.

1
9 } força del vent en nusos - 36 Km/h.

1 → xifra fixa.

0 → temperatura positiva.

1
4
8 } donada en graus i dècimes.

2 → segon grup.

0 → temperatura positiva.

1
1
0 } temperatura del punt de rosada (per saber si hi haurà rosada).

(...)

-Quins elements atmosfèrics s'estudien?

Aquí enregistrem la temperatura, la humitat, la direcció i velocitat del vent, la pressió atmosfèrica, quantitat i classes de núvols, la visibilitat, les hores de sol i les precipitacions, és a dir, pluja, neu, tempestes...

-De quins aparells està dotada aquesta estació climatològica?

Tenim un Heliògraf que és una lupa que va cremant una cinta de paper i així es calculen les hores de sol; un Pluviòmetre que mesura la quantitat de pluja i un Pluviògraf que ho enregistra en una gràfica; quatre Termòmetres que mesuren la temperatura de l'aire, la humitat, les màximes i les mínimes; un Termohidrógraf que registra temperatura i humitat; un Anemòmetre per a la velocitat del vent, per a la direcció fem servir una cinta mentre esperem que ens instal·lin un Penell. També tenim un Baròmetre per a la lectura directa de la pressió i un Barògraf que l'enregistra.

-Aquí al Montseny, es donen algunes condicions climàtiques especials?

Certament, a 1.708 m. que estem en el Pirineu, a aquesta mateixa alçada hi correspon un clima més sec i fred. Tot això es deu a la influència que tenim per la proximitat del mar, que actua com a regulador de la temperatura, fent que principalment els hiverns siguin més suaus. Un detall molt significatiu és que, moltes vegades aquí plou i a Matagalls, que és més baix, hi neva i això que en línia recta només hi ha uns 10 Kms., però està més allunyat del mar i a més a més queda sota la influència de la Plana de Vic que és més freda.

FERNANDO GARCIA CASTRO, encarregat de l'observatori meteorològic del Montseny.

-És molt dur, a l'hivern viure aquí dalt?

Home, té les seves compensacions! Per exemple quan hi ha situació de bon temps (anticicló) es forma una inversió de temperatura que, just a aquesta alçada, entre els 1.500-2.000 m. origina una bossa d'aire temperat i, moltes vegades, ni tan sols gela per les nits.

Per altra banda, amb la construcció de la carretera (fa 9 anys) estem més ben comunicats i, ara amb la base militar, mantenen la carretera transitable quan hi ha nevades. També solem baixar un parell de vegades per setmana a Sant Celoni per a proveir i a buscar el correu.

-Tothom serveix per viure en un lloc allunyat de les comoditats que representen els centres urbans?

De fet reconec que s'ha de tenir molta vida interior. A mi l'ambient de gran ciutat no m'agrada massa, l'única cosa que vaig trobar a faltar van ser els concerts al Liceu perquè sóc molt afeccionat a la música però des de que tinc el piano aquí dalt això ha quedat resolt. He tingut la sort que la meua família s'hi ha avingut molt

bé ja que a tots ens agrada la tranquil·litat i la natura.

Això és ben bé qüestió de gustos i manera de veure les coses. Quan van retallar el turó per a la construcció de la base militar em va fer gràcia el diferent punt de vista de la gent. Mentre que un excursionista exclamava: "Quina destrossa que han fet!" un de la muntanya se n'alegrava dient: "Quin goig aquesta explanada!" Hi ha d'haver gustos per a tot.

-Com solventa el temps de vacances sense ajudant?

En disposem d'un mes que reparteixo en petits períodes que aprofitem per a viatjar; em supleix el meu fill gran que ja té la intenció de continuar la meua tasca, encara que actualment és molt difícil aconseguir aquestes places.

Realment ens adonem que viure en aquests paratges és una bonica aventura per a la qual no tothom està preparat.

Gràcies per tot!

Carme Coll - Glòria Font

Som un grup de malalts amb insuficiència renal crònica terminal, en tractament d'Hemodiàlisi, i lligats a una màquina durant 4 o 5 hores dins d'una clínica de la nostra capital; i volem donar públicament les gràcies, a través de la Revista PERXADA, al Senyor Josep Coll, del carrer Francesc Camprodon, núm. 23 d'Arbúcies, per la seva gran generositat, demostrada amb nosaltres en vendre'ns una televisió Philips-K-30, a preu de fàbrica, i per tractar-se de malalts, sense voler guanyar amb la venda ni una pesseta.

Com que aquesta acció és digna d'esmentar, amb nom propi i dels meus companys voldria, per mitjà d'aquestes ratlles expressar-li el nostre agraïment.

José Francisco Sánchez

2 MEDALLES D'OR
3 MEDALLES DE PLATA
4 MEDALLES DE BRONZE

M'ha agradat que a l'apartat Perxada Esportiva hàgiu mencionat la medalla d'or guanyada per la nena Gemma Torres en la pro-

va de 60 metres llisos, en les finals atlètiques de la comarca de la Selva celebrada darrerament a Caldes de Malavella, però no obstant he quedat un xic estranyada perquè en aquell mateix matí, hi hagueren altres nens i nenes dels col.legis locals que a també guanyaren medalles i els vàreu ometre, com són:

Benjamins masculins 60 mts. llisos; Pere Fàbregas guanyador també de medalla d'or amb un temps de 9'3, i amb medalla de plata Mateu Noguera.

Benjamins femenines 60 mts. llisos, les medalles d'or, de plata, i de bronze les guanyaren tres nenes d'Arbúcies. Gemma Torres, ja mencionada. Sandra Higuera i Susanna Vilà respectivament.

La Sandra Higuera era la segona medalla de plata que guanyava, ja que la primera l'obtingué amb la prova de 600 mts. llisos fent un temps de 2'14. Per la seva edat és un dels millors temps de totes les comarques.

Caganius masculí, 60 mts. llisos, obtingué medalla de bronze el nen Joaquim Masferrer.

Llargada benjamins masculins medalla de bronze Xavier Clopes.

Relleus 4 x 60 Caganius mas-

culins. Medalla de bronze guanyada pels nens Joan Riumalló, Xavier Cortina, J.Maria Salvans i Joaquim Masferrer.'

2 Medalles d'or

3 Medalles de Plata

4 Medalles de Bronze

Foren les que la mainada d'Arbúcies assoliren a la final d'atletisme a la comarca de la Selva i no una d'or, ja que sembla que només hi hagués una sola guanyadora. De passada els felicito, i felicito també els altres participants que no varen guanyar cap medalla, però hi posaren tot el seu saber, ja que molts d'ells quedaren en un respectable quart i cinquè lloc, i d'altres a l'edat de 8 anys han arribat a una final.

Aprofito la mateixa per remarcar que en el núm. 25 de Perxada, en l'escrit corresponent al II Campionat escolar Comarcal d'atletisme celebrat a Arbúcies, en la relació de finalistes d'algunes proves, hi mancaren anomenar molts nens i nenes que han estat guanyadors amb medalles d'or, de plata i de bronze en aquestes finals atlètiques a la comarca de la Selva.

Una que va viure aquestes proves

Sipanyó

DISCOTECA ARBUCIES

LLIBRERIA

el pont

Pont, 3. Arbúcies

DE "L'AFAITADA" 82

El xafarranxo publicitari que va ensenyorir-se del nostre país ran del "Mundial 82", aconseguí, pel seu volum i per la seva intensitat, un interès superlatiu, així pel que pertoca a l'afició nacional com a l'estrangers.

En el decurs de mesades llargues hom va parlar i va escriure la història futbolística de cada una de les nacions que hi participaven, i, tant fou així, que l'aficionat de bona fe va veure's el cap inflat més d'una vegada, en mirar-se a l'espill després d'una nit d'insomnis i de profecies: Asos i figures, preparadors i tècnics, àrbitres i liniers, periodistes i locutors, dotzenes i dotzenes de milers d'aficionats, van omplir el gran maremàgnum i, tant va dir-se i tant va vaticinar-se, que una gran part del país va empassar-se el bombò de la propaganda, segura que, finalment, la nostra selecció s'asseuria al costat, almenys, d'aquells que s'enduguessin la victòria absoluta. Al capdavall, una manera poc elegant de prendre'ns el pèl, i el desencís d'havernos d'empassar una píndola ben amarga a l'hora de la veritat, quan vam enfrontar-nos amb els nois de l'Alemanya federal. Som unes sèpies.

Cal dir, sense embuts, que el paper dels nostres homes, ha assolit una malíssima cotització, ja que tot l'univers futbolístic s'haurà vist obligat a atorgar-nos la importància d'uns arreplega-pilotes qualsevols. Aquell temps històric de la nostra fúria i del nostre saber, s'ha convertit en aigua-poll a les mans d'una gent (directius i jugadors) que no veu ni preveu cap més importància que la dels milions que cobra. Ara cal opinar, amb tristesa, que les grans i costosíssimes

ampliacions efectuades recentment a la major part dels estadis espanyols, bé poden convertir-se, per a vergonya nostra, en cementiri d'una afició que no es mereixia, és clar, una bufetada semblant. Mai, com ara, podrà dir-se amb raó: "Ja paga el poble!".

Si es mira l'assumpte a distància, una mica per sobre l'espatlla, resulta fàcil de comprendre que el "Mundial 82" no ens podia oferir gaires aventatges. L'Argentina, per exemple, va celebrar-lo a l'entrada de la seva tardor; a nosaltres, en canvi, ens ha escaigut en plena temporada d'estiu, justament quan l'afluència turística inicia la seva puja i quan els vacacionistes europeus, desitjosos d'aprofitar els nostres preus i les nostres prestacions, vénen a bronzejar-se vora el nostre mar, en un ambient turístic molt estimable. Enguany, però, la cosa resultarà força diferent: la major part dels presumptes visitants ha vingut ja, tot acompanyant i animant l'equip respectiu, i ara, al seu regrés, ha deixat sense cobrir bona part d'aquelles places que habitualment acudien a bronzejar-se sota el sol de la nostra Mediterrània.

Comencen a sentir-se, ja, les primeres queixes. No hi haurà, certament, cap embranzida i, per tant, tampoc hi haurà sac de divises: Una conseqüència que no ens serà substituïda per la guitza de tots els futbolistes del món i, que, des del punt de mira econòmic, no tindrà, en absolut, compensació.

Rafael Vilà i Barnils

imatge
SERVEI TÈCNIC

TV-TV Color Ràdio - ràdio Cassette
Auto Ràdio Cassette Alta Fidelitat
Antenes TV i Ràdio Comunicacions
Accessoris i materials

Sorall, 16
ARBUCIES

(Girona)

roba
regals i
coses

De Tot

Camprodon, 85 - Arbúcies

VALORACIONS SOBRE LA "L.O.A.P.A."

Crec que abans d'entrar en una valoració política de la "LOAPA", hem d'esbrinar el perquè d'aquesta llei.

A grans trets, ha pogut ser per les següents raons:

a) El seu vertader principi va ser degut que la majoria de partits polítics varen claudicar en portar a terme una ruptura total del règim feixista, i es possaren d'acord per fer el que se n'ha dit, la reforma.

b) La Constitució. Sí, aquesta mena de carta magna a l'haver de ser feta amb el consens dels partits parlamentaris, va donar com a resultat un gran pastís que cada partit majoritari en podrà menjar-se'n un tros quant li convingui, i per això, ERC se'n va abstenir de votar-la. Per tant, és una Constitució que deixa sempre les portes obertes per poder intercalar-li lleis orgàniques que modifiquin el seu esperit, sempre que ho creguin convenient pels seus interessos.

c) Com a conseqüència d'aquest consens, el govern Suárez va haver d'accelerar les autonomies de les Nacionalitats Històriques amb l'aprovació dels seus respectius Estatuts. En l'aprovació del de Catalunya, ERC es va abstenir per considerar que no li donava tots els drets que com a Nació hauriem de tenir. Però, a pesar de que ERC considerava l'Estatut faltat de contingut de decisió, els poders centralistes varen creure que a Catalunya

se'ns havia donat massa i varen pressionar el govern Suárez a estudiar una reforma de la Constitució. Al negar-s'hi, varen obligar-lo a dimitir del seu càrrec. Però és que amb això no en tenien prou, ja que "El problema Catalan" no quedava solucionat, i va ser quan varen projectar un cop d'estat pel 23 de febrer de 1981.

d) Es a conseqüència d'aquest intent de cop d'Estat, que no va ser del tot fallit, que el PSOE i l'UCD, partits majoritaris, i a la vegada comuns en el seu visceral centralisme, es posaren a treballar per trobar una fórmula que retallés les ja prou minces competències de poder que Catalunya tenim amb l'aigüallit Estatut.

Aquests són els veritables motius de la "LOAPA", i posats sobre les autèntiques motivacions que varen cloure en un projecte de llei d'harmonització, passem ara a valorar-la políticament, ja que jurídicament està demostrat que modifica la Constitució.

Per a Catalunya, aquesta llei, ens tornarà a deixar en mans del centralisme la poca competència de poder i decisió que ens otorgava l'Estatut. I molts es preguntaran com és possible que en una democràcia s'atenti contra un Estatut aprovat pel Poble?. L'Explicació és molt senzilla, i no cal grans al·legacions: el centralisme, hereu del més pur feixisme no vol perdre el poder dictatorial de tenir sotmesa la Nació Catalana. Amb això coincideixo amb els independentistes quan afirmen que, Catalunya continua ocupada i sotmesa pel centralisme totalitari. Aquets poders fàctics, amb les seves exigències han lograt malgrat tot, que tant el PSOE com l'UCD es treguin la careta d'autonomistes.

Essent cert que la "LOAPA" ens deixarà sense poder, políticament també és ben cert que, una ve-

VALORACIONS SOBRE LA "L.O.A.P.A."

(CONTINUACIÓ)

gada més, podem demostrar que "el socialisme" del PSOE i el desgavell de l'UCD només volen el poder central per poder manegar des de Madrid, allò que a Catalunya no aconseguen.

Per fi, tal com deia abans, els moderns lerrouxistes han hagut de manifestar-se en contra d'una Catalunya verdaderament autònoma, i això ens hauria de servir com en el passat, que tots els que vertaderament se sentin catalans vegin que aquests partits solsament busquen en el vot català, el poder governar-nos des de Madrid.

Els debats de la "LOAPA" ens ha demostrat que la lluita pels nostres drets com a Nació tot just és començada, i per tant ara més que mai, els autènticament nacionalistes hem d'agafar el compromís, que pot tornar a ser històric, de no defallir dels nostres ideals d'una Catalunya Nacionaliste, amb dret a l'autodeterminació.

Com veieu estic parlant d'una Catalunya autònoma, ho faig per respecte al resultat del referèndum sobre la Constitució, ja que ERC continua creient que al sortir d'una dictadura, al Poble se li havia d'haver consultat qui'n sistema de govern volia, ja que per a nosaltres, la forma d'estat més democràtica és el d'una República Fereral.

Per tant, demanaria al Poble de Catalunya que,

en cas d'aprovar-se la "LOAPA" manifestés, per qualsevol medi, el seu rebuig a aquesta llei. A la vegada voldria remarcar la importància que tindran per a Catalunya les properes eleccions. Ens cal que tots els ciutadans vegem ben clar quines opcions polítiques seran les que millor defensaran els nostres drets, entre les quals no hi poden haver els sucursalistes de les forces centralistes que van elaborar la "LOAPA", així com tampoc aquelles altres que la varen votar favorablement o es van abstenir.

Resumint, voldria deixar ben entès que tant "els socialistes com els centristes" es volen repartir el gran pastís i controlar-lo per medi de la "LOAPA". Davant d'això tenim una sortida ben concreta, rebutjar totalment aquesta llei, i en les properes eleccions votar massivament els partits que, com l'Esquerra Republicana de Catalunya, han defensat i defensaran sempre el model de societat que el Poble català esculli majoritàriament.

Baptista Gallart i Pascual
Conseller Nacional d'ERC.(La Selva)
Païssos Catalans

A casa nostra, a La Selva, i amb una selecció de mobiliari de qualitat per la vostra llar

JAUME RECARENS
 • INTERIORS •

Arbúcies - telf. 86 02 96

Representació exclusiva a La Selva de Mobles

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT A ARBÚCIES

El passat dia 3 d'agost visità la nostra vila, el President de la Generalitat, el molt Honorable Sr. Jordi Pujol. El motiu d'aquesta visita ha estat la inauguració de les obres de la variant, la llar de jubilats, el nou local de correus i telegrafs i les piscines municipals, obres molt importants i necessàries per al poble.

Tot i que es comptava iniciar els actes a les 5 de la tarda, el President no arribà fins a un quart de set, cosa que va fer que s'alterés el programa d'actes.

Després de ser rebut pel Batlle, els regidors i altres entitats locals i de firmar en el llibre d'honor, el President sortí al balcó de la casa de la vila des d'on saludà els arbuciencs que s'havien aplegat a la plaça per a rebre'l.

El Batlle li donà la benvinguda i remarcà el suport del poble a la institució de la Generalitat i el respecte crític a les persones que formen el govern de Catalunya. Seguidament el President, després de remarcar les importants obres d'infraestructura que s'inauguraven, insistí en el caire institucional de la seva visita, tot desitjant que "d'aquí uns anys un altre President de la Generalitat que no serà aquest

visiti Arbúcies, la qual cosa voldrà dir que hem aconseguit afermar l'autonomia de Catalunya definitivament".

D'aquí va anar a la variant on la donà per inaugurada després de tallar la cinta. A mig camí de la variant, a Fogueres, es donà una copa de xampany i una tàrgeta record als cent primers vehicles que hi van passar. La primera fou lliurada al Sr. President.

Tot seguit s'encaminà cap a les instal·lacions de les piscines on tallà també la cinta i s'interessà pels cursets de natació. Recorregué les obres del poliesportiu i l'arquitecte li explicà detalladament el projecte.

Després a la casa de la vila el President de la Generalitat va rebre els representants de les entitats del poble a qui dirigí unes paraules que volien ser més un intent de diàleg que un discurs.

Va ressaltar la importància que tenen aquestes entitats que treballen a nivell de poble. Digué que Catalunya la fan tots els catalans i es fa començant a treballar des de baix, sense estalviar esforços, ni

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT A ARBÚCIES (CONTINUACIÓ)

desanimar-se davant dels problemes que sorgeixen.

Finalment féu cap al sorrall per inaugurar la llar de jubilats. Després de correus i telègrafs, descobrí la placa commemorativa de l'acte. Visità les instal·lacions del local i la coral del Centre Parroquial interpretà el Cant de la Senyera.

En l'acte de cloenda varen dir unes paraules als presents el Sr. Batlle, el President de l'associació de jubilats, el Sr. Millet i Bell president de La Caixa i el President de la Generalitat Sr. Jordi Pujol.

El Batlle feu un anàlisi de les obres inaugurades. Agraí a La Caixa la seva col·laboració en la persona del Sr. Millet i Bell, així com a la família Pascual i felicità al President per l'encert de la gestió de la Generalitat pel que fa a Arbúcies. Finalment ressaltà el treball de tots el regidors.

El president de l'associació de Jubilats d'Arbúcies manifestà la seva satisfacció per aquest acte i digué que el local estaria obert a tothom sense discriminacions per ideologia ni religió.

En tercer lloc el Sr. Millet i Bell mostrà també la seva satisfacció per la presència del President de la Generalitat en l'acte i acabà amb uns versos del mestre Llongueres referents a la vellesa.

Per últim el President de la Generalitat insistí, amb les seves paraules, en el problema de la tercera edat; en el paper dels avis dins de la societat d'avui.

L'acte s'acabà amb un vi d'honor i el lliurament d'una placa per part de l'alcalde al President de la Generalitat en record de la seva estada a Arbúcies.

A dos quarts de deu el President de la Generalitat marxava d'Arbúcies, donat que s'havia anul·lat el sopar que en un principi s'havia programat, per motius de feina.

REFLEXIONS DESPRÉS DE LA VISITA DEL

PRESIDENT

La gran majoria sap o suposa encertadament que la visita del President ha tingut dues cares: la que s'ha mostrat a la gent, l'anecdòtica i trivial, i la que no ha trascendit, molt més significativa. No sóc qui, perquè no la tinc, per donar aquesta informació. Però m'agradaria, i així ho demano, que aquells a qui correspon, donessin complida informació dels aspectes menys coneguts d'aquesta visita.

Voldria comentar també un fet de cap manera massa important, però sí significatiu. Em refereixo a les pancartes de salutació que es van penjar a l'entrada del poble. Arbúcies no es mereix aquests excessos de falta d'imaginació. Tot convidat, -el President era un convidat,- és sempre benvingut a casa del anfitrió -l'Ajuntament en nom del poble.- No cal anar-ho repetint en veu alta. Bé, no perdem la fe. Esperem que quan el President torni s'hagin actualitzat certes idees.

Anant més al fons del tema crec possible i lògic pensar que amb la visita del President, molt reduïda i escamotejada, s'ha tancat una primera etapa en l'actuació del nostre Ajuntament. Tres anys d'esforços, treball i entusiasme han estat ja superats. I pel que es veu amb força èxit. Ja res no tornarà a ser igual. Els camions gaudeixen d'una nova carretera, el jovent de les piscines i els avis de la seva llar. Si l'estiu del 82 no és història, què ho serà?

Penso que l'entrada en servei de totes aquestes realitzacions ha de comportar un canvi d'orientació. Un canvi de política. S'ha acabat la feïnassa i l'obra de galeria -deixant a part el poliesportiu.- Comença l'hora dels estilistes. És el moment d'acabar el que s'ha iniciat, dels retocs i els detalls. L'Ajuntament és troba davant un nou repte. Ha de canviar el seu ritme de treball. Ha demostrat que pot fer el que es proposa malgrat tot i tots. Amb ganes i empena tot és possible. És hora de fer realitat els nostres somnis.

Tal dia farà un any. I quan aquest dia arribi, el que hagi fet o dit el President serà ja un record difuminat o bé oblidat. Les paraules, i més les flaques de contingut, les escampa el vent. Les piscines, la llar dels jubilats, la variant i altres obres, seran realitats quotidianes, ja rutinàries, que ajudaran a fer més suportable la nostre existència. Això és important. El protocol ni tan sols és necessari. GRÀCIES als qui heu fet possible aquestes realitats. El 3 d'agost no ha d'ésser recordat com el dia en què el President visità Arbúcies, sinó com el dia en què el President inaugurà la plasmació de l'esforç de molts braços treballant units amb una esperança:

fer un poble millor.

Xavier Güell

JA TENIM PISCINES MUNICIPALS I POPULARS

El que durant anys, molts arbu-ciencs hem enyorat, s'ha realitzat enguany amb l'apertura de les piscines municipals.

Aquest passat 11 de juliol van entrar en funcionament les tres piscines, ubicades dintre el poliesportiu del "Prat de can Delfi": una de petita que fa les delícies dels més caganius, una altra de mitjana per als que no han perdut encara la por, i la tercera de dimensions considerables per als que de veritat gaudeixen amb l'esport de la natació i per als qui han de fer-ne l'aprenentatge.

Tots sabem que la gent de terra endins ens espanta una mica l'aigua, i pocs saben nadar. No és gens estrany si tenim en compte les dificultats que ens representava trobar el lloc adient, ja que per arribar a la platja havíem de fer llargues cues, caravanes a raig de sol, tornant a casa cansats i amb poques ganes de tornar-hi. D'altra banda comportava unes despeses monetàries i de temps que no tothom podia suportar. Als qui tant i tant agradava l'aigua feien cap a les piscines privades, però ja sabem que això té un preu.

És evident que les piscines municipals són del tot populars, en quant a preus, facilitat d'accés i de cabuda. També, no cal dir-ho, per l'organització de cursets d'aprenentatge tant per a mainada com per als més granadets.

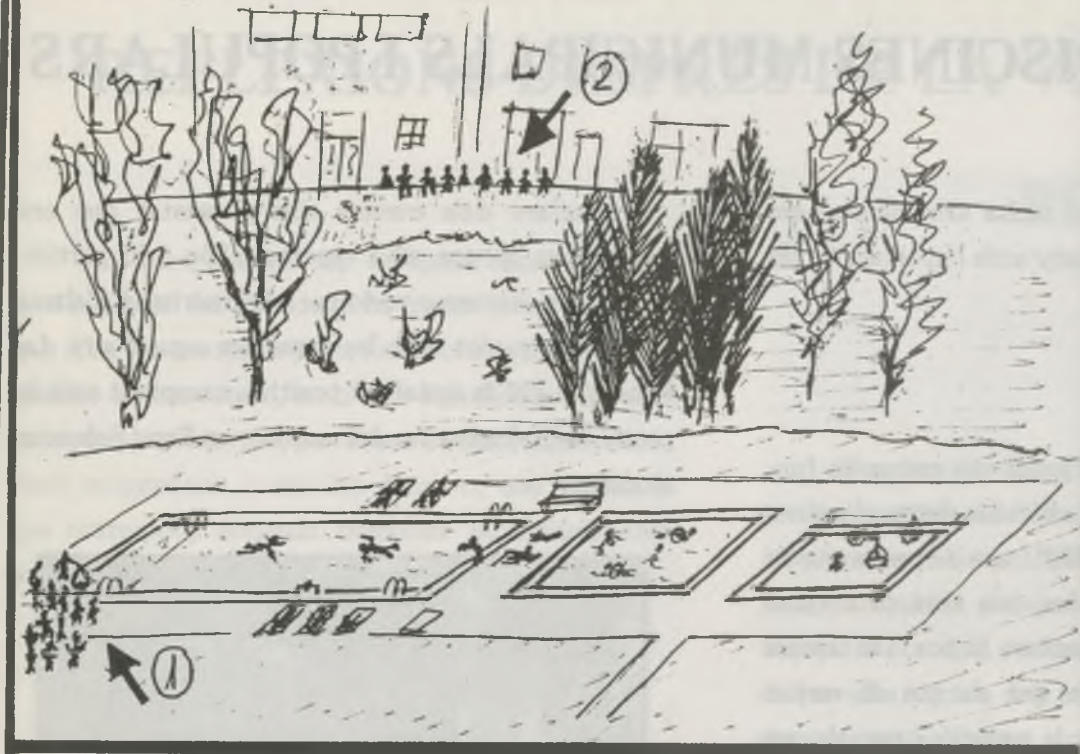
Parlant dels cursets s'ha constatat que era molta gent la que s'ho esperava. Són 150 participants —en números rodons— els inscrits, i d'altres que s'han quedat amb les ganes per aquest any. La feina que s'hi fa és del tot positiva, comptant amb la paciència i el saber fer del monitor en Pep i dels seus ajudants.

Constatem que aquestes piscines són un encert de l'Ajuntament, que tot i les deficiències que poden presentar enguany pel caire de provisionalitat que presenten, estem segures que amb el rodatge i l'experiència d'ara quedaran del tot solventades l'any vinent, i llavors ja amb el funcionament total del poliesportiu.

Àngela Maria i Núria

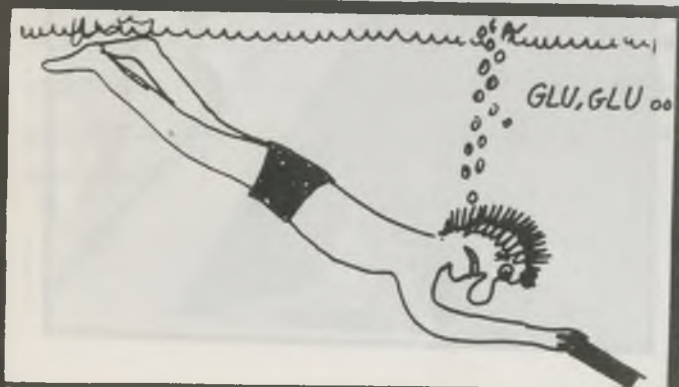
TOTS A NEDAR

Temps era temps, quan a l'estrucura na feia, calpr, a una vila d'una Selva, a prop d'un important riu, s'inaugurà una piscina d'aigua dolça. Bé, els primers dies de suc dolç. En aquell pobl, deien, els agradava més el xi que l'aigua. Molta de gent no sabia nedar. Però quan s'inauguraren les piscines municipals

pals vingué un noi de mar per ensenyar la gent a nedar (PART 1 DIBUIX) Com tot gran espectacle els oponents tingueren decididament un nombre públic admirador al carrer de Dalt (PART 2) ●

El mestre semblava més un copy-boy que res més amb el seu llaf escorredor capturnant, no vaques no, sinó els aprenents que semblaven del Club Antiaigua - Ploms ●

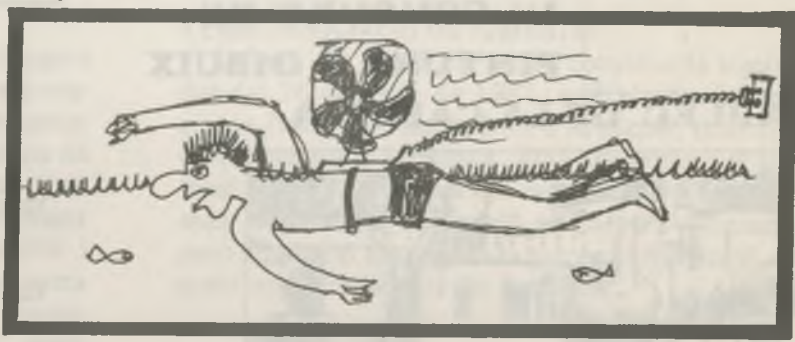
El primer que feu fou obrar nos una mena de pastilla com de xocolata que surava només una miqueta i que se suspensava tenia que aguantar nos.

Es tractava de moure els peus i flotar amb la pastilla, però com més t'hi agafaves més ceia de quin color era al fons de la piscina. Si haguéssim sabut nedar hauríem estat uns grans submarinistes. Mai hauríem estat amb tanta aigua fins al coll ●

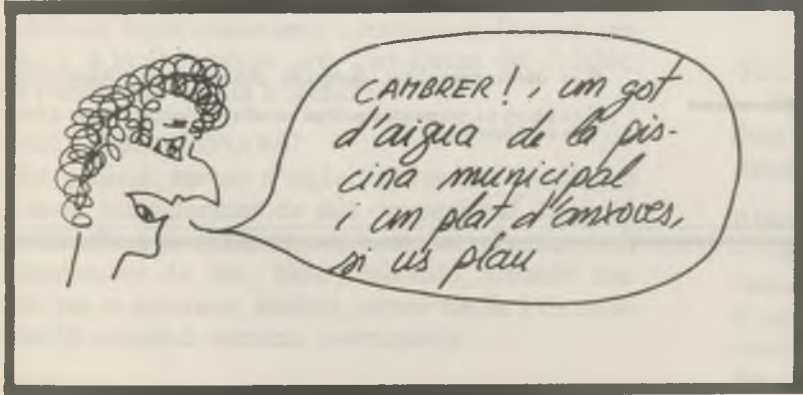
Tothom tenia excuses per a no posar-se a l'aigua. Hi havia qui deia que li feien por les piranyes.

Quan ja més o menys ens aquantàvem, aleshores la qüestió fou avançar. Sortiren tota mena d'idees.

A mig cursset oïngué també a ensenyar-nos una noia. Els seus mètodes eren més persuasius. Ens feia nedar empaïtant una secaïona.

Li agafarem tant de gust a l'aigua de la piscina que...

I quan començàrem a nedar d'esquenes ens deien: - mireu al cel. I tant que ho feïem! I resàvem.

I quan s'acabà el cursset, malgrat els molts dies de pluja, que ens espantà més que l'aigua de la piscina, ja ens feia més por l'aigua de la dutxa que la de les piscines. El que no ens farà mai por són els vermetes fets per a celebrar cada nou aniversari.

ARBÚCIES

3er CONCURS DE PINTURA I DIBUIX

APLEC DE LA CAPELLA

25 - 26 de Setembre de 1982
INAUGURACIÓ: Dia 25 a les 11 del migdia.
a «LA GABELLA» (c/. Major, 6)

Organitza: Conselleria de cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies.

Col.labora: Excm. Diputació de Girona

EL REPARTIMENT DE PREMIS ES FARA EL DIUMENGE
DIA 26 A LA UNA DEL MIGDIA

ELS PREMIS SERAN ELS SEGÜENTS:

PINTURA

1er. premi - 30.000 ptes. i trofeu

2on. premi - 25.000 ptes. i placa.

3er. premi - 15.000 ptes. i placa.

DIBUIX

1er. premi - 20.000 ptes. i trofeu.

2on. premi - 10.000 ptes. i placa.

3er. premi - 5.000 ptes. i placa.

- Les obres premiades quedaran propietat de l'Ajuntament.
- Les obres no premiades podran recollir-se durant el mes d'octubre a l'Ajuntament.

BASES DE PARTICIPACIÓ

- 1 - EDAT MÍNIMA DE PARTICIPACIÓ, 15 ANYS
- 2 - TEMA, LLIURE LES PINTURES A L'OLI, I SOBRE PAPER O CARTOLINA ELS DIBUIXOS.
- 3 - CADA ARTISTA PODRA PRESENTAR UN MAXIM DE DUES OBRES.
- 4 - LES DIMENSIONS MAXIMAS DE LES TELES SERAN LES CORRESPONENTS AL NUMERO 25. ELS DIBUIXOS MÍNIM 30 CM. x 25 CM.
- 5 - LES OBRES SERAN PRESENTADES SENSE MARC, MAXIM AMB LLISTONS DE FUSTA.
- 6 - DARRERA DE CADA OBRA S'HI INDICARA EL NOM DE L'AUTOR, TÍTOL DE L'OBRA I PREU, EN CAS QUE DESITGI VENDRE-LA.
- 7 - EL TERMINI DE LLIURAMENT DELS TREBALLS SERA EL DIA 17 DE SETEMBRE.
- 8 - ELS CONCURSANTS HAURAN D'ENVIAR LLURS OBRES A:
AJUNTAMENT D'ARBÚCIES
Conselleria de Cultura
C/. Major, 2

ENQUESTA LLAR-ESPLAI DE JUBILATS I ASSOCIACIÓ

En Joaquim Horta i Ferrer, President de l'Associació de Jubilats i Pensionistes d'Arbúcies, contesta les preguntes d'aquesta Enquesta:

QUINES ENTITATS HI HAN INFLUIT?

— Es fruit d'una inquietat sentida de fa molt temps a la nostra població. Un grup de tercera edat ens reuníem cada setmana i allí ja va sentir-se la necessitat de crear una Associació que inscrivís als jubilats de la vila i es pensà en la conveniència de disposar d'un local apropiat per esplai de tots ells. Simultàniament l'Ajuntament copsà aquesta conveniència social i promogué un seguit de gestions encaminades aquesta finalitat. Ens convocà a unes reunions per a constituir el Patronat de la Vellesa, com inici de la gestió de la futura Llar, per tal que ja tingués un bon començament, sense l'exclusió de ningú.

QUINES ENTITATS HI HAN INFLUIT?

— Mireu, si no hi hagués influït l'Ajuntament, aquesta Llar-Esplai no existiria. Hem tingut, també, des del principi, el suport moral i actiu de la Parròquia i d'empreses de la localitat, per a tirar endavant el projecte.

D'ON HAN ARRIBAT LES AJUDES ECONOMIQUES, ETC.?

— Com ja és sabut, el Consistori va comprar la casa del carrer del Sorrall, núm. 9, per a la seva adequació l'ajut econòmic va venir de la Caixa de Pensions, de la Generalitat i també de la part venedora de l'immoble. Altres Entitats locals i molts particulars han contribuït econòmicament i continuen fent-ho respondent a la Campanya pro Llar-Esplai del Jubilat, que permanence oberta a tothom.

QUINS SERVEIS DONARÀ?

— En general, serveis d'esplai, culturals i socials, en les seves instal·lacions de sala ocupacional, hivernacle, sala d'actes, oficines, reunions, sala d'estar, amb dependències de bar, billar, televisió, treballs manuals per a senyores, lectura, servei mèdic i de rehabilitació corporal, terrassa, perruqueria...

A QUI?

— Especialment als jubilats i pensionistes (vellesa, invalidesa i viduïtat).

SERÀ OBERTA A TOT I A TOTHOM?

— Serà oberta a tot allò que ofereixi un motiu d'embargament i d'educació, i, sempre que sigui possible i no contradigui les finalitats de la Llar, serà oberta a tothom.

COM ES GOVERNARÀ?

— Per un Patronat de la Vellesa que està constituït per l'Alcalde, el Rector, el Jutge i l'Associació de Jubilats, com a organ consultiu, principalment, i con-

cretament, en quant a l'administració, serà la mateixa Junta Directiva de l'Associació que la portarà a cap.

TENIU ASSOCIACIÓ DE JUBILATS?

— Ja hem dit que sí; la tenim constituïda legalment des del 26 de març de 1981, amb el nom d'Associació de Jubilats i Pensionistes d'Arbúcies, amb més de tres-cents socis registrats. Fins ara teníem el nostre local social en una casa del carrer de Sant Jaume, posada a la nostra disposició pel nostre Ajuntament, però a partir d'ara, tenim la seu en el nou local, inaugurat solemnement el dia 3 d'agost.

Casa dels Avis

QUE CAL PER FORMAR-NE PART?

— Tenir la condició de jubilat de vellesa, d'Inmvalidesa o de Viudetat, i complir les prescripcions dels Estatuts de l'Associació.

QUINES ACTIVITATS PORTA?

— Tal com descriuen els propis Estatuts, fomentar l'esperit associatiu entre els afiliats i crear activitats d'ordre recreatiu i cultural que portin a l'amistat i convivència entre tots ells. Es realitzen sessions audio-visuals, conferències mèdiques, concerts, excursions, i tenim un projecte d'una gamma molt extensa d'actes que contribuiran a fer agradable i eficaç la vida d'aquest Centre.

Vull fer constar que tenim socis protectors i també molta gent ens ajudan amb diverses aportacions i són incentius per a tirar endavant amb més entusiasme la labor que hem emprés en favor dels ancians i del poble en general. En nom dels components de la Junta em plau donar les gràcies a totes les persones que ens ajuden tan amablement.

equip PERXADA

GENT D'ARBÚCIES GENT D'ASTÚCIES

GENT D'ARBÚCIES GENT D'ASTÚCIES

GENT D'ARBÚCIES GENT D'ASTÚCIES

A la que deixem l'autopista, a l'altura d'Hos-
talric, per agafar la carretera d'Arbucies, tenim la
sensació de trepitjar una terra amassada de vivències
històriques. A poc a poc els boscos ens van desco-
brint la bellesa agresta d'aquestes terres batejades
popularment amb un nom suggestiu i adient: la Sel-
va.

Es només un tast. No és encara la selva enigmà-
tica i misteriosa que trobarem Guillerics amunt. Són
boscos espessos, d'arbres sans i massissos, alimentats
per les aigües de la riera d'Arbúcies.

A mesura que ens anem familiaritzant amb el
paisatge anem copsant en tota la seva profunditat
una riquesa forestal incommensurable, gairebé di-
riem que única: les tonalitats obscures de les alzines
sureres contrasten amb el verd cristal·lí dels faigs.
No hi manquen tampoc els boscos avellutats de pi ni
el verd tendre dels castanyers.

Barcelona, amb tota la complexa xarxa de pro-
blemes estructurals, s'allunya en la imaginació fins
a aparèixer un punt obscur, mig fos a l'altra banda
d'una identitat ja mig perduda. Camí d'Arbúcies,
protegits per aquesta mena de toisó d'or que dona la
seguretat del poble que viu la seva història, els grans
maldecaps -autonomia, centralisme, cultura, caste-
llanització, atur, integració- es van fonent dins la
boirina del mal son d'una nit de vent de ponent.

Fins i tot les crostes d'asfalt ressec i la tonto-
lladissa carretera semblen harmonitzar amb aquest
viatge imaginatiu cap al Paradís Perdut. De tant en
tant, a mig aire dels suaus pujols ondulant que s'en-
cavallen d'un a l'altre en ininterrompuda continui-
tat apareix qualque masia, de sòbria arquitectura,
ahora útil i funcional per a la tasca que en altres
temps li fou encomanada, tan festejada avui com a
lloc de segona residència.

Sense haver de fer un esforç d'imaginació mas-
sa gran ens podem explicar perfectament com un
poble de no gaire més de 1.000 habitants l'any 1714
aconseguí derrotar i pràcticament desintegrar tot
un regiment sencer. D'aquí en ve la dita, gloriosa no
sols per als arbucians, sinó per a tots els qui estimem
la terra on hem nascut, la llengua que se'ns ha trans-
mès i la cultura forjada a través d'una història mil-
lenària:

Gent d'Arbúcies, gent d'astúcies: matavalons!"

Avui el problema no és massa diferent: les ar-
mes de foc han estat substituïdes per subtils i mortí-
feres armes psicològiques, sociològiques i biològi-
que. Davant el conço castellà que arbucians i cata-
lan tenim convidat al lloc d'honor de casa nostra i
que presideix les nostres reunions familiars cal mol-
ta fusta per a no deixar-se entabanar i prémer el bo-
tó quan convé. I de bona fusta els arbucians en te-
niun un bon gabadal. Davant una "cultura popular"

GENT D'ARBÚCIES GENT D'ASTÚCIES

(CONTINUACIÓ)

d'importació de garbos, lectures, holas, intervius, corins tellados, dicens, libs, mortadelos i tota la patuleia d'anuncis i reclams d'escombraries mentals que ens metralla cada dia i afebleix a cada nova generació la salut de la pròpia llengua i cultura, els arbuciencs hi responeu amb la "Perxada" la Campanya de Catalanització, les mostres d'Art, el vocabulari comercial i coses tan insignificants com vulguedu, però al capdevall fruit natural de la lluita per la supervivència.

Finalment, davant la invasió turística pacífica de catalans adulterats, acostumats a fer servir la llengua pròpia només d'escarràs a causa d'una immigració descontrolada, un funcionariat opressor i de la complexitat babilònica de la Barcelona d'avui, oferiu no tan sols una terra neta de contaminacions en allò que depèn de vosaltres; es mantenen sanes i velles tradicions -les catifes, les enramades- a més de l'ús continuat, autèntic i natural del català com a llengua primera popular i estesa a tots els àmbits de la vida: de l'ensenyament al comerç, de l'església al govern municipal, en l'ú quotidià i en qualsevol esdeveniment important.

No es tracta de voler forçar res, ni ningú, sinó de fer poble en continuïtat amb la història: ni deixar-se adulterar per l'oli desnaturalitzat del passotisme, ni per les "untades" de l'espanyolisme de la Televisió.

Conèixer d'on venim, on som i cap a on anem. ¿Sabeu quin és, ben sovint, el gran problema? El dels cotxes aparcats a la plaça. ¿Oï que a còpia de veure'ls arribem fins i tot a ignorar-los? El que compta de la Plaça són els arbres, aquesta harmònica forma desorganitzada que té, lleugerament arrodonida, pòsit de tants de segles; la bellesa senzilla dels edificis, presidits pel temple gòtic d'una sola nau; la vida dinàmica dels estrets carrers que s'hi aboquen. La nosa, la lletjor i el destorb dels cotxes és ben poca cosa, al costat de tot això. Els dia que els arbuciencs aprenguem a mirar-nos els grans condicionants que se'ns imposen des de les multinacionals i les institucions centralistes amb la mateixa fredor i indiferència amb què ens mirem els cotxes aparcats a la plaça, sense perdre de vista la bellesa, la força i la continuïtat del conjunt, i amb ganes de lluitar, per mantenir-lo aquell dia podrem dir ben bé que hem trobat una de les claus de la nostra identitat: la voluntat de ser.

Joan Carreres i Péra

HOSTAL PARC
CUINA CATALANA

Dasseig Mr. A. Setras
TELF. 86.00.87 - ARBÚCIES

BAR RALLYE

F. CAMPRDON, 101
TELF. 86 0119 ARBÚCIES

PROGRAMA

Dissabte, dia 14 d'agost

MATÍ: A les 12, al pati de l'Institut, acte per a la mainada amb l'actuació de l'ÀNGEL DABAN.

TARDA: A les 5, a Can Cassó, gran concert a càrrec de l'orquestra MARAVELLA. Música clàssica, catalana, sarsuela i moderna.

- A quarts de 8 del vespre, a la plaça de la Vila, lectura del Pregó de la Festa Major d'enguany. Després es farà el bateig de la GEGANTETA i es tiraran bateialles per a la mainada.
- A continuació: Cercavila amb els SERAFINS, GEGANTS i CAP-GROSSOS.

VERPRE: A les 11, a Can Cassó, gran ball de nit, a càrrec de l'orquestra internacional MARAVELLA. Durant la sessió de ball, tindrà lloc una votació popular per a seleccionar les aspirants a PUBILLA D'ARBÚCIES 1982. D'altra banda hi haurà un concurs de ball en les especialitats de TANGO, ROC i VALS.

Diumenge, dia 15 d'agost

MATÍ: A les 10, cercavila amb els SERAFINS, GEGANTS i CAP-GROSSOS.

- A les 12, al camp de futbol, demostració artística a càrrec del CLUB PATÍ de BREDÀ.

TARDA: A 2/4 de 5, a la plaça de la Vila, audició de sardanes a càrrec de la cobla CANIGÓ.

- A les 6, a la plaça de la Vila, actuació del grup NOVES ARRELS.
- A les 7, Cercavila a càrrec de les Majorets i de la Banda de Cornetes i Tambors d'Arbúcies.

VESPRE: A les 10, a Can Cassó (al pati de l'hotel Montsoliu), el GRUP D'ART TEATRAL D'ARBÚCIES, representarà l'obra còmica: "UN PAGÈS DE BARCELONA"

Dilluns, dia 16 d'agost

MATÍ: A les 12, a Can Cassó, festival infantil a càrrec de TITELLES BABY, amb l'espectacle; "PAPERS, PAPERETES i PAPERINES,,

TARDA: A les 6, a la plaça de la Vila, audició de sardanes a càrrec de la cobla: "LA PRINCIPAL DE LA GARROTXA".

VESPRE: A les 11, a Can Cassó, gran ball de nit, a càrrec de l'orquestra "MARINA". Durant la sessió de ball, es farà l'homenatge popular als SERAFINS, GEGANTS i CAP-GROSSOS.

Dimarts, dia 17 d'agost

MATÍ: A les 12, a Can Cassó, concert a càrrec de l'orquestra "LA SELVATANA".

TARDA: A les 5, tradicional anada a "Can Quadres", on es repartirà xindria i meló per a tothom.

VESPRE: A les 11, a Can Cassó, GRAN BALL DE FI DE FESTA, amb l'orquestra "LA SELVATANA" i el conjunt "MARACA i MARXA".

Durant la sessió de ball tindrà lloc l'elecció de la PUBILLA D'ARBÚCIES 1982 i el lliurament de premis del concurs de ball del dissabte.

NOTES: -Per reserva de llotges podeu adreçar-vos a: MIQUEL SABORIT i JAUME SUREDA
Preu de les llotges: 1.500,- ptes.

EXPOCULTURA

Si entre el 23 de Juny i el 4 de Juliol éreu a Barcelona i va poder passar pel palau de Congressos de Montjuïc, de segur que i va veure l'EXPOCULTURA, o com es deia arreu "Mostra de la vitalitat cultural de Catalunya". Filla del Mundial 82 i d'una certa electoralitis, aquesta exposició de la cultura catalana actual tenia els seus encerts (la propulsió exterior a una ciutat medul·larment castellanitzada) i les seves contradiccions. Com deia Jaume Fuster recentment la cultura d'un país no es pot aplegar en un nombre reduït de metres quadrats, però tanmateix l'EXPOCULTURA quedà massa lluny dels seus propòsits vitalistes i alhora inclogué masses institucions d'aquelles que pel català no han fet mai res. Anem a pams i ja ho veureu.

-- Per començar allò de la propulsió exterior de la cultura catalana tenia els seus paranys. Els cartells sense anar més lluny eren una magna contradicció. Sota l'inscripció ensordidora "mostra de la vitalitat..." les efígies de Montserrat Caballé i Pau Casals, o els quadres de Dalí i Miró, demostraven que o bé l'eslògan o bé les il·lustracions eren inadequades. Justificar la vitalitat a base de monstres sagrats sexagenaris o traspassats, francament...

-- En la inauguració, el senyor Trias Fargas, amb la flama del Canigó com a motiu i en defensa dels Països Catalans, demostrà una vegada més que en això dels Països Catalans els homes de Convergència i Unió pateixen al parlament estatal uns atacs d'amnèsia insofribles...

-- Un cop dins, la vitalitat cultural, que ja ens

havia xocat d'un començament es convertí en una broma. Aplegar sota aquest nom els costums més o menys folklòrics del Principat (perquè allò dels PP.CC. sols era per a fer bonic al discurs del senyor Trias) em sembla excessiu per bé que tots sabem de la seva importància... Però és que no es pot anar sempre amb la Patum de Berga i els castellers de Vilafranca. Cada cosa al seu lloc.

-- El que hauria d'haver estat la mostra de la vitalitat "real" del país que mira endavant i no endarrere, era una veritable vall de llàgrimes. Els estands més grans corresponien a organismes tan vinculats a la cultura catalana com EL PERIODICO, LA VANGUARDIA o RTVE. En les dependències del primer (que no oblidem publica unes miserables planes de suplement en català -talment es tractés d'economia o esports-) se celebrava un concurs de redacció en castellà. La centenària VANGUARDIA (nom altament contradictori amb la formulació del diari com de tothom és sabut) no cessava de passar l'espanyolada de la inauguració del mundial on les senyeres (catalans avergonyiu-vos) brillaren per la seva absència, malgrat les recomanacions. I entretant RTVE passava un prehistòric programa sobre els bilingües Serrat i Joan Baptista Humet (donat que si haguessin de passar alguna mostra de la "vitalitat" actual de la seva programació hi hagués pogut haver més d'un desmai). I ara que hi som recordem els esforços de RTVE pel que fa a la programació en la nostra llengua, negant-se a l'obligatorietat dels cursos de català dels seus locutors (que si els heu sentit ja us hareu adonat que de català ni una idea difusa i remota no tenen).

-- Hi havia també un estand de producció dis-

EXPOCULTURA

(CONTINUACIÓ)

cogràfica catalana, que, a més de misses cantades i escolanies de Montserrat, contenia els discs de l'anomenada Nova Cançó (que fa anys que no treu cap nou valor) i del rock català (un moviment que s'ha esborrat del mapa). Ningú no ens va recordar que Quico Pi de la Serra i tants d'altres feia anys que estaven sense casa discogràfica perquè "el catalán no lleva a ninguna parte"

-- L'estand dedicat al còmic (l'art del present i del futur) era irrisori. Una visió sumària als autors antologats, demostrava que essent Barcelona la tercera capital mundial del còmic, només existeix una revista (amb problemes econòmics i amb la pitjor presentació del mercat. La inefable CUL-DE-SAC), per la qual la Generalitat no s'ha gastat ni un ral de promoció, i que la totalitat dels dibuixants s'ha de dedicar al castellà si volem sobreviure.

-- La mostra de pintura era absolutament injustificable i insofrible de tan dolenta, i l'estand dedicat al cinema, on s'han fet algunes coses acceptables és ben cert, no era res de l'altre món com no ho és la producció cinematogràfica autòctona (lle-

giu, llegiu les carregades dels experts a La Plaça del diamant...)

En fi, prou. La vitalitat cultural del país que s'anunciava tant, s'hauria pogut quedar en "realitat", i fins a cert punt decebedora. Als Països Catalans hi ha coses vitals (Punt Diari, Canigó, El Món) i tantes empreses fetes a base de suors i patacades, però la seva constant no és precisament el gegantisme cultural. Calia un respir com aquest enmig de tanta pilota i tan futbol, però cal veure també els problemes i les limitacions i enfrontar-s'hi. El català no és encara obligatori en moltes escoles escoles i la seva inclusió a la selectivitat que el faria assignatura de primer ordre resta allunyada un any més. El diari AVUI travessa una crisi de la qual ja veure'm si se'n sortirà i el tercer canal, s'augura, veient el funcionament actual de RTVE com una apocalipsi total, amb folklorisme, bilingüisme, idiotisme (Veieu si no la Silvia Tortosa) i tants - isme con volgueu, a quin més nefast. En fi davant de tot això ja ho sabeu, lluitar per la recuperació i sobretot mirar de no oblidar que enfront del triunfalisme, realisme, i gràcies.

Julia Guillamon

 hostal
Torres

C/ F. CAMPRDON, 14
Telèfon 86.00.42 - ARBÚCIES

CANSLADERIA

Anna Mre Ballús

F. Campardon, 6 ARBÚCIES

ESCOLA D'ADULTS

En acabar-se el curs 1.981/82, els qui hem assistit a l'Escola d'Adults per obtenir el títol de Graduat Escolar, voldríem deixar constància del nostre agraïment a les persones i entitats que han fet possible aquesta realitat.

En primer lloc hem d'agrair a l'Ajuntament d'Arbúcies que a través de la seva Conselleria de Cultura va tenir la iniciativa d'organitzar aquesta activitat, i que ha subvencionat bona part de les despeses. Tenint en compte que una altra part han estat a càrrec de l'Exma. Diputació de Girona.

Així mateix el nostre reconeixement vers el Sr. Director de l'Institut Montsoliu al qual ha cedit els locals per a poder-hi fer les classes.

Alhora voldríem fer una mena de balanç del que ha estat aquesta experiència a Arbúcies.

L'escola d'adults ha servit no tan sols per impartir-hi uns coneixements que ens han permès d'obtenir un títol bàsic, sinó que ha creat uns lligams de companyerisme entre els que hi hem assistit. Els primers dies potser existia un cert recel per part d'uns vers altres perquè semblaven més avançats culturalment, o fins i tot com un sentit o complex d'inferioritat de veure com havíem d'aprendre ma-

tèries que avui dominen els escolars de 13 i 14 anys, però a poc a poc tot això s'anava superant i cada dia ens sentíem més engrescats en la tasca de l'estudi, ajudats per les mestres, la Cristina i la Dolors, que en tot moment s'han posat a la nostra disposició i han fet el possible i més per tal d'estar a l'abast de tothom.

Hem estat un total de 22 persones els qui hem arribat fins el final, i voldríem des d'aquí, encoratjar a tots aquells que alguna vegada us ha passat pel cap de tornar a agafar els llibres, per tal que el curs vinent no dubteu i us hi apunteu, així farem que l'Escola d'Adults tiri endavant i que no solament serveixi per a fer-hi un Graduat Escolar, sinó que es converteixi en un veritable Centre d'animació cultural del poble. Mai no es massa tard per aprendre, ni mai no sabrem prou com per plegar-nos de braços.

Resumint, diríem que ha estat una experiència positiva i que ha valgut la pena esmerçar-hi un temps, uns diners i unes energies.

Els alumnes de l'Escola d'Adults
d'Arbúcies

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL
DE GIRONA

PERIÒDIC ARBUOCIENO

Subscripció anual: 3 pessetes

Redacció: Ple t a t, 10

ES VENEN ES LLOGUEN

I S'ARREGLEN

BICICLETES

— Dipòsit de peces de recanvi

Enric Busquets

Tractant en rodells de totes menes i mides

Castell, 81 ARBUICIES

ESPORTS

FUTBOL

- Dia 7 (Camp d'Hostalrich): «Hostalrich F. C.» 2 «C. D. Arbúcies» 0
- Dia 14 «La Garriga F. C.» 3 «C. D. Arbúcies» 3
- Dia 21 «Llinàs E. C.» 0 «C. D. Arbúcies» 9
- Dia 25 (Camp de Blanes) «Penya els 13» 4 «C. D. Arbúcies» 2
- Dia 28 «Vich F. C.» 1 «C. D. Arbúcies» 3

CRÒNICA

Un partit de trist record fou el celebrat en el camp d'Hostalrich. L'actuació desafortunada del seu referenciat feu que un partit que prometia ésser bonic, acabés com el rosari de l'aurora. Després d'haver començat la segona part, el referenciat sense cap raó justificada, volia treure jugadors de l'Arbúcies fora del camp i llavors va ésser quan la cosa va prendre un caire bonic i alarmant. El cap de la Guàrdia Civil, no direm pas que ho fes amb encert, davant l'arrolament va donar l'ordre de suspendre's el partit. Pocs dies després és va rebre un al·letra de l'Hostalrich donant mil satisfaccions i preguntant que el nostre equip és tornat a fer una vi-

sita, per a tornar a estrenyar els braços de l'amistat, que havien afluixat una incidents tan deplorables.

El partit Garriga-Arbúcies, força anivellat.

El Llinàs davant del nostre onze va fer un trist paper.

Perquè no ens tinguin per apassionats al anar a parlar del partit celebrat al camp de Blanes, ens limitarem en tallar un petit paràgraf de lo que va publicar a «La Vanguardia» el corresponent del Blanes: «A la segona part degut a l'individualisme de Pachichi a la patia dels uns i el desacert de la defensa, feu que l'Arbúcies els tingues constantment embotellats, i sinó varen marcar més gols fou perquè tenia el Sant girat d'espatlles...»

Una altra victòria varen apuntar-se els nostres, combatent novament amb els vigatants, delectant-nos amb un encontre, força disputat i bonic.

FIM

DE SOCIETAT

—Va celebrar-se a Montserrat, el matrimoni del benamat arbúcienc En Lluis Roura Villaret, amb la distingida senyoreta de Vich, Na Maria Mercè Sala i Font.

—També va contraure matrimoni, a Barcelona, el Sr. En Ferran Escalas, personalitat de gran renom en la actual política barcelonina i fill de la difunta arbúcienc Na Teresa Coste, amb l'encantadora senyoreta N'Angelita Renera. L'apadrinà en en tan solemne acte el Sr. Martínez Anido Vicepresident del Govern i Ministre de la Governació, a qui acompanyaren els senyors Milans del Bosch i el

EL LLENGUATGE POPULAR

Incorrecte

Correcte

- Metxero ENCENEDOR
- Matxo MASCLE - MUL
- Millonari MILIONARI
- Miope MIOP
- Misto LLUMÍ o CERILLA
- Modo MODE, MANERA, TIPUS, MENA
- Monedero PORTAMONEDES
- Mostrador TAULELL
- Motxiia MOTXILLA
- Mueca GANYOTA
- Murmull MURMURI
- Móvil MÒBIL
- Mitat MEITAT, MIG
- Mirgeval MEDIEVAL
- Mixte, Mixto MIXT
- Mixtificar MISTIFICAR
- Modals MANERES, BONES MANERES
- Mono SIMI (MICO) BUFÓ (Bonic) GRANOTA (Vestit)
- Monton MUNT, PILA
- Muñeca PUNY DE LA MÀ, CANELL o MONYECA.
- Mundo BAGUL
- Missió complida MISSIÓ ACOMPLERTA o TREBALL FET.
- Moneria POSAT, GEST, MONADA

“**MODO**”.- Algunes vegades caldrà substituir aquesta paraula per **MODE**; d'altres per **MANERA**. Així direm el **MODE** o **LA MANERA D'ÉSSER DE LA GENT**. Els **MODES VERBALS**. etc.- Direm també: **DE MANERA QUE...**; **D'AQUESTA MANERA... ETC...**- Els “**modos**” d'una persona en són, parlant correctament, les **MANERES**.

“**MONEDERO**”.- Cal tenir en compte que el castellanisme monedero, molt corrent entre nosaltres, no es pot substituir per la paraula **MONEDER**. Cal dir **PORTAMONEDES**. **MONEDER**, només és correcte, en català, quan es refereix a qui fabrica la moneda.

“**MONO**”.- Cal tenir en compte de dir: **SIMI** o **MICO**, en lloc de “**mono**”; **BUFÓ** o **BONIC** en comptes de “**mono**”. I **GRANOTA** quan parlem d'un vestit de mecànic.

“**MUÑECA**”.- La paraula castellana muñeca, quan es refereix al punt d'unió del braç amb la mà, pot traduir-se al català de diferents maneres: **PUNY** de la **MÀ**, **CANELL**, **MONYECA**.

J. Auledas

Us reproduïm una nova plana de “El baix Montseny” de l'agost de l'any 29.

Per a qualsevol consulta, penseu que, tots els exemplars de la revista, que han estat localitzats fins ara, en una impremta de Santa Coloma -que són totes les de l'any 29- han estat fotocopiats i relligats en un sol volum per a la biblioteca de “La Caixa” d'Arbúcies. Així com també es tindran els originals o una còpia a falta d'aquests, al museu de la Gabella.

Si teniu una escapada i un xic de curiositat, penseu que mirant-les passareu una estona disreteta.

VIVÈNCIES A LOURDES

Novament el proppassat dia 4 de Juliol i amb un nombre de 35 arbuciençs es feu el desplaçament a Lourdes acompanyant els malalts.

Es indescriptible l'alegria que s'encomana a tots els malalts en iniciar aquest llarg viatge, sembla talment que vagin convençuts que la seva estada prop de la miraculosa Gruta de les aparicions hagi d'ésser el bàlsam infalible per la seva tan esperada recuperació.

Enguany els malalts sols varen tenir un problema al qual no estaven acostumats en un lloc on els matins i les vesprades solen ésser fresques, arplegaren els dies més calorosos de l'estiu, tan forta era la canícula que durant aquells dies foren suspeses les processons del Santíssim que regularment es fan a la grandiosa esplanada de la Basílica i traslladades a l'església subterrània. Com és lògic ho comento, perquè per als malalts fou una altra difícil prova més que tingueren de suportar estoïcament.

A mesura que es repeteixen les anades, aquestes van deixant un entrançable record que difícilment podem esborrar, ja en lloc d'inici del tren de l'Hospitalitat en l'estació de Fornells, tot són encaixades i abraçades en el llarg de l'andana, malalts que repe-

teixen les seves anades, infermeres i "camillers" que ja és coneixen d'altres anys passats, cosa curiosa que el que hi va per primera vegada per poc que pugui continuar anant-hi en els anys successius. És com qui gaudeix d'un bonic espectacle, que sempre li queden ganes de tornar-lo a veure.

És indescriptible el nombre de joves que s'hi afegeixen amb l'esperit caritatiu que els mou i amb l'afecte i la "carinyosa" entrega per servir als desvalguts, demostrant la seva personalitat col·lectiva com a poble, de vella i brillant història, amb la veritable fesomia de cultivar assíduament els valors distintius del geni català.

Joves, tenim una confiança ferma en tots vosaltres per la vostra fe de treballar i esperem que amb el vostra esforç i tenacitat anireu mantenint aquets trens que organitza l'Hospitalitat de Lourdes de Girona i que tots plegats puguem acompanyar els malalts i que junts puguem dir en veu ben alta

FINS L'ANY QUE VE SI DÉU VOL

Josep Guàrdia

**BAR
EL CENTRE**

F. Camprodon 32

ARBÚCIES

**CONFITERIA
CONAIRE**

Camprodon, 12

ARBÚCIES

**CARNISSERIA
ARIMANY**

F. Camprodon, 4.- ARBÚCIES

**LLEGIU
PERXADA**

Ara que la calor ens fa perdre les ganes de menjar, alhora que les ganes de cuinar, és qüestió de donar una repassada als plats freds per tal de poder organitzar àpats que sense donar-nos gaire feina resultin apetitosos.

Un àpat d'estiu pot consistir, per exemple, en una sopa o crema fresca seguida d'uns emparedats freds o bé d'un plat igualment fred. També una amanida ben completa constituirà per ella mateixa un bon àpat de dies calorosos.

Vegem-ne unes mostres:

Crema de cogombre

Ingredients:

1,5 kg. de cogombres

1 cullerada sopera d'estragó (fresc o dessecat)

1 vas de crema de llet

sal

pebre negre molt

pàprika

0,25 kg. de patates (facultatiu)

Pelar els cogombres. Amb aquella cullereta especial de buidar patates, fer una vintena de boles de cogombre. Bullir-les amb aigua salada durant 10 minuts, escórrer-les bé i guardar-les al refrigerador. Fer coure la resta de cogombres també 10 minuts en aigua salada bullent. Si preferim que la crema tingui una mica més de consistència, bulliríem les patates tallades molt finament junt amb els cogombres. Passar-ho pel passa-purés fent per manera que quedi d'una consistència un xic líquida. Afegiu-hi l'estragó trinxat, el pebre i a continuació la crema de llet. Posar-ho a refrigerar. En servir-ho posar 5 boletes de cogombre a cada plat i empolsar-ho amb una mica de pàprika.

Amanida "Nicoise"

Ingredients:

4 tomàquets (forts)

4 patates bullides (amb la pell)

250 grs. de mongeta tendra bullida

1 enciam

2 pebrots verds

1 cor d'api

1 llauna mitjana de tonyina amb oli

10 anxoves (salades)

100 grs. d'olives negres

2 ous durs

oli, vinagre, sal i pebre en pols

Netejar les anxoves treient les espines i arestes i posar-les a dessalar.

Pelar les patates i tallar-les a rodanxes. Tallar les mongetes en dos o tres trossos (cadascuna). Netejar l'enciam i l'api i, un cop ben escorreguts, tallar-los a trossets. Tallar a rodanxes els pebrots i a quarts els tomàquets un cop pelats. Esmicolar la tonyina i fer a trossets els filets d'anxova.

En una plata fonda, anar col·locant els diferents ingredients per capes. Adornar-ho amb els ous durs partits en quatre parts i posar-ho a refrigerar.

Preparar una vinagreta amb l'oli, el vinagre, la sal i un xic de pebre. Al moment de servir-ho vessar la vinagreta pel damunt de l'amanida i barrejar-ho amb compte.

Pastís de truites

150 grs. de mongetes tendres

250 grs. de pèsols

500 grs. d'escarxofes

250 grs. de patates

8 ous

salsa maonesa

salsa de tomàquet

Cal triar i bullir separatament cada verdura, menys les patates que les fregirem.

Farem les truites respectives de cada verdura amb 2 ous cadascuna. Primer la de patates que col·locarem en una plata, després la de pèsols que posarem damunt l'altra, després la d'escarxofes, també damunt, i, finalment, damunt de totes les altres la de mongetes. En servir-ho (ben fresc) ho cobrirem amb salsa de tomàquet i salsa maonesa.

CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES
PER VALOR DE 1000 PESSETES

CONCURS NUM. 28

SABEU QUINES SÓN LES RESPOSTES

1. L'arbre de la Plaça, va ésser plantat l'any...?

1859 - 1866 - 1873

2. El nostre himne nacional "ELS SEGADORS" el seu compositor és...?

Francesc Alió, anònim, Enric Morera.

3. Quin dia del passat juliol s'inauguraren les piscines municipals?

10 - 11 - 12

4. Saps com es diuen els Gegants d'Arbúcies?

5. Durant l'edat mitja, el castell de Montsoriu, a quina noblesa pertanyia?

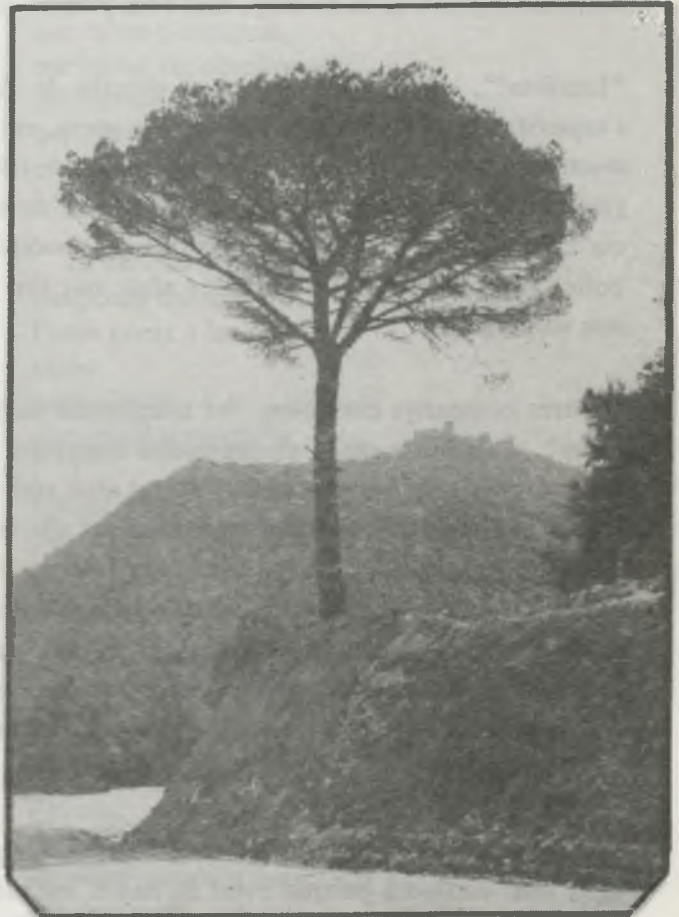

Foto Martí Plana

Envieu les respostes a Perxada d'Arbúcies o porteu-les a l'oficina de la Caixa de Pensions o a la Biblioteca.

Les respostes correctes seran sortejades i el mes vinent publicarem la solució i el nom del guanyador.

SOLUCIÓ CONCURS NUM. 27

- 1.- Barcelona
- 2.- Mercè Rodoreda
- 3.- Osona
- 4.- Joaquim Horta
- 5.- El Roquer

GUANYADORS

Ramón Planas i Batlle
Turó del Campament, núm.8, 3è. 1ra.
Arbúcies

Sandra Bedmar i Juny
c/ Sorrall, núm. 34
Arbúcies

Quantes vegades no m'hauran dit: —et fas un fart de parlar de la mili i només expliques coses bones o divertides! Deu ser, que em fa por recordar les altres, la majoria, les dolentes.

A un any d'haver acabat la mili

Quan pensin o parlin d'un català, ben segur que em recordaran. I ben bé que em recordaran. No pas amb aquell seny català tan nostre.

Que aquest seny tan sols el podem tenir aquí, a casa. Entre ells no s'hi val. Ells tenen la paella pel mànec i ens cal desassenyar-nos quan estem a casa seva i ens diuen que ens volen entre ells, sota ells, això sí, amb molt de seny, tant com perquè es pensin que mai no ens podrem revolucionar.

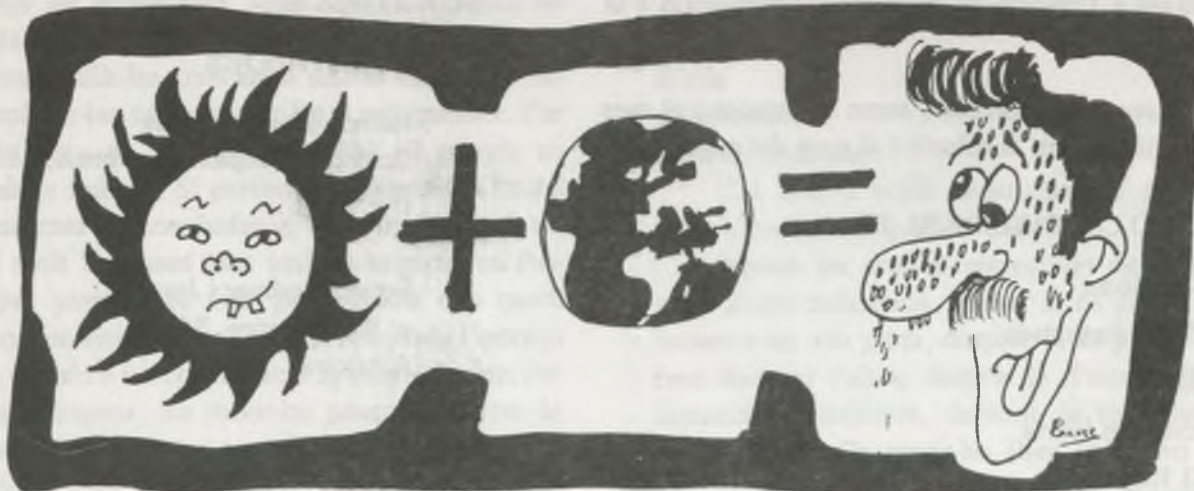
“Estafeta!“, em deien, “ésto es el ejército de Pancho Villa!“, i ells a casa seva, dins la seva casa, s'esgarrifaven que jo ho fes tot de casa meva, en català. I no me n'amagava, ans el contrari, en tot moment qualsevol d'aquells “superiors“, que tots eren “superiors“, sabien que jo era català. Malgrat tot i que m'ho retreien en tot moment, no em podien dir res. Els feia la meva feina a consciència i, de vegades, fins i tot la seva; els era obediènt dins les normes i no em posava mai dins cap embolic. Però no em recordaran per això, no. Em recordaran per ser català, de “Girona“, deien ells mig somrient.

D'altres companys em deien: “et marginaran tant com puguin“. I sí, en el fons ho varen fer, però, i què?, si arribes a casa i et continuen marginant fins a cansar-se'n amb LOAPAs i altres acords de sotamà. Algú dirà: —i que té a veure tot això amb la mili?

Doncs hi té molt a veure, perquè quan ets allí, entre ells, contínuament estàs pensant en quan podràs tornar a casa, a ser tu, a ser tots. I tornes i resulta que moltes de les esperances que t'havies fet en un any de quasi nul·la llibertat te les van retallant. I amb moltes coses comences a sentir-te molt pessimista i veus que ens caldria fer un gran esforç de tots per arreglar-les, però veus que la gent que ve darrera teu, més joves, ja están desencantats abans d'anar a la mili, molt abans, i creuen que la solució és passar de tot. Solució ben segur no ho és, però qué han de fer amb el món que els estem fabricant?

Bé, ha parat de ploure i aviat sortirà el sol, d'aquí a pocs dies hi haurà els mundials de futbol, la gent està contenta perquè aviat hi haurà les vacances d'estiu. I jo recordo sense gens ni mica de nostàlgia aquells dies, molts i llargs dies, en què jo era el “estafeta català“.

Josep M. de l'Estany,
al juny del 1982

ESCÓ DE POETES

CARTA OBERTA A LA GERMANDAT D'OVELLES

"A..."

... a la Pau

He volgut besar-te
i he tingut por.
Els meus llavis humits
resten eixuts,
pel vent de la injustícia.
He volgut besar-te!
He volgut besar-te!
He volgut besar-te
i he tingut por.

Com jo.
son molts els que lluitem.
Però, acovardits
els dits de la llibertat
resten en silenci.

He volgut besar-te
i he tingut por.
Por dels homes.
Por de tu.
Por del crit.

I he sentit por
quan un mirar buit,
un mirar cansat i buit
m'ha emplenat els ulls.
Hi havia odi,
en aquell mirar.
I no he sabut dir,
el perquè.
Per això no he pogut
...besar-te.

...a Tu

Em manquen mots
per a dir-te
quant t'estimo.

Em manquen somnis
per poder somniar
tot el que tu ets.

Em manquen ulls
per poder mirar-me
en tos ulls immensos.

Però,
per a que m'entenguis
et diré
que el meu somriure,
el meu anhel,
el meu somni,
la meva esperança...,
tenen llur univers
en una sola paraula: Tu.

D. Cruz

No hi ha victòries;
sols hi ha derrotes
quan els líders
del món,
elegits per nosaltres
mateixos,
decideixen
que,
per raons polítiques,
per raons econòmiques,
per raons territorials,
per raons personals
o raons qualsevulla,
hi hagi guerres.

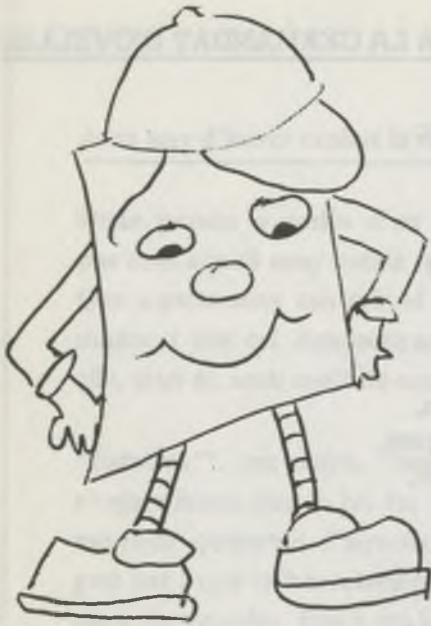
És un frau avorrible
del poder del més fort:
l'hem posat a les seves
mans
perquè som
com ovelles perdudes
i
ens calien
pastors bons, humans,
i no
llops disfressats
com els que ara tenim
dins els llocs de Poder
i del gran Privilegi.

Què ens cal més, germanes ovelles?:
Avions;
destructora;
les vides que cada dia
ens demanen
a tots;
o lliurar
els beneficis
dels nostres amics i germans,
enviats com xais
a l'escorxador?

Qui vesteix els nostres
protectors
amb la roba
que tan fàcilment
confonem
i que pot, de retop,
destruir-nos?
Postergats,
sense llum,
sense veu...!,
Què ens cal fer?.

Alex O'Boyle

XICS I GRANS

UNA HISTÒRIA QUALSEVOL

Una carbasseta estimava un carbassó
se li va tirar a sobre i li va fer un petó
El carbassó també estimava la carbasseta
li va trobar una floreta i li va posar una graneta
i amb això i amb molta emoció
van fer la fecundació.

Estava molt empipat perquè ell era tan llarg
i ella tan baixeta;
això els feia la punyeta.

Al cap d'alguns dies un pagès els va casar
i molt content en va quedar
perquè de carbasses i carbassons
en van néixer a pilons.

LA PRIMAVERA

Un presseguer solitari amb flors; un parell de pardals li van volar
per sobre. A dalt el cel blau. Camps de roselles vermelles
com la sang. I al cim de la muntanya el foc dels caminants.

Jordi Puig i Molist
5è d'E.G.B.

Eduard Mas i Rabat
10 anys

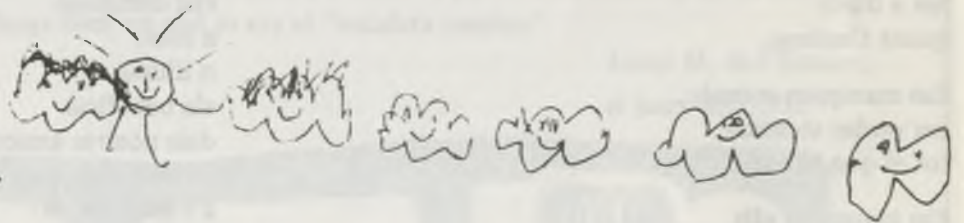
FREDE·RIC 5 anys

EL MEU GATET

Jo tinc un gat gris i petit
que li baixen ratlles fins a baix el pit.
Té la panxa plena de tan menjar
si no li'n dons es posa a miolar.

Si sent un gos lladran
es comença d'enfuriesmar
ja no té ganes de jugar,
i si el toques el fas estarrufar.

Robert Rosell (10 anys)

FUTBOL COSES I COSETES DEL MUNDIAL - 82 ITÀLIA; JUST CAMPIÓ ESPANYA; HA FET ÈL PRÉSSEC

Després de guanyar clara i fàcilment a Alemanya per 3 a 1 en la gran final, Itàlia ha conquerit amb tota justícia la Copa del Món. Les millors seleccions mundials han ajupit el cap davant el joc i la força de la invencible "squadra azurri". Argentina, Brasil, Polònia i Alemanya en poden donar fe.

Però mentre Itàlia practicava un futbol perfecte, Espanya feia tot el contrari. Mal dirigits, sense idees i amb molta poca confiança entre els mateixos jugadors, l'espanyol era un dels equips més dolents que participava. Aquest desastre espanyol tampoc pot estranyar massa si tenim en compte com ho porten

de malament els dirigents i responsables dels clubs, més pendents del talonari que de crear escoles de futbolistes o de cuidar més la pedrera, i quan la realitat ens demostra, que no es campió qui te més calés, sinó qui els sap administrar millor.

Però quan el Mundial - 82 ja és història, i per a molts ja està oblidat, un mes més tard del Mundial, el futbol espanyol fa Assemblea de clubs, i els dos jefes, Porta i Nuñez, continuen en els seus càrrecs més forts que mai, i ningú no parla del desastre del Mundial. Incomprensible.

Als catalans, hi ha moltes coses que ens preocupen a nivell nacional, i una d'elles és el perquè la nostra selecció no pot participar en un Mundial com ho fan Escòcia, Irlanda - que per cert va guanyar a Espanya - o Gal·les. La nostra possible participació més endavant sembla que preocupava a Madrid, i a principis de juliol, es treien una llei més de la butxaca -ja no ve d'una- que entre d'altres coses deia que les seleccions de les comunitats autònomes no podran jugar contra les altres seleccions nacionals, i és que potser tenen por que un dia no molt llunyà, Catalunya apallissi Espanya, la qual cosa no crec que fos somiar, després de veure el M-82.

L'ARBÚCIES COMENÇA A CAMINAR

OBJECTIU: PREFERENT

El passat dia 20 es presentà oficialment la nova plantilla de jugadors del club arbucienc que han de fer front a la temporada 1982-83. Poques novetats amb fitxatges, però de molta qualitat tots ells. Sense comptar amb els set juvenils incorporats. Els jugadors nous son en Gómez del Girona, en Planella del Sils i els ex-arbuciencs Zaragoza i Recarens. Amb aquesta plantilla que encara serà reforçada, la directiva que

presideix en Lluís Salvans esperen fer un gran paper i pujar si es possible a Preferent.

Tampoc no es pot oblidar que jugadors que l'any passat eren titulars no continuen -Monell, Pastells, Saenz i Ribera- i que enguany la categoria pot ésser millor. A tots ells molta sort i ¡¡endavant!!

Així queda la plantilla que dirigeix el Sr. Mis:

Porters: Delfin i Plana.

Defenses: Comas, Camps, Ferer, Pelegrí, Viñas, Planella i Cuesta.

Centrecampistes: Rozua, Gómez, Expósito, Rodri, Soler i Pujol.

Devaners: Riumalló, Recarens, Salvans, Massaguer, Romero i Zaragoza.

PUIG DE BALANDRAU

(2.579 m.)

Refrescant serà si més no en aquesta època el parlar de neu. Bé la fita que comantarem és la feta aquest darrer hivern molt a prop de casa nostra al "Puig de Balandrau". Aquest cim és destacat de la serra que separa les valls de Ribes de Fresser i Camprodon, entre els termes municipals de Queralbs i Villalonga de Ter; és una muntanya que a tot excursionista amb ganes de caminar deixa meravellat.

Fou un cap de setmana com qualsevol, més ben dit, un divendres quan junts comentàvem les ganes que teníem de fer alguna cosa a muntanya i vàrem decidir, sense permís de les "costelletes", anar a fer aquesta excursió i poder així aprofitar l'excel·lent nevada que ens ha estat caient durant tota la temporada. Teníem per endavant una cursa amb esquís d'unes 4 o 5 hores, per tant, a les 7 del matí del dissabte ja érem de peus a terra i encaminats direcció a Ribes de Fresser. Allà trenquem cap a Queralbs i d'aquest lloc fins al Serrat, petit i bonic poble al peu de la serrallada. ¡Bé, no comentem les seves belleses ja que suposem que ja hi heu estat i sinó a veiem què espereu, eh!.

El cotxe resta ací perquè s'ha acabat la carretera i hem de carregar els esquís a la motxilla per anar a buscar la neu més enlairada degut a l'avançat de l'època.

Ha passat una hora i mitja quan comencem a trobar les primeres clapes i no dubtem en posar-nos les fustes i deixar l'esquena sense tanta càrrega; a partir d'aquí, s'obre el meravellós mantell blanc, que no havent-hi explicació, t'atia perquè t'hi estiris a sobre, malgrat la seva fredor, però sembla tan flonjo, esponjós, suau i un sens fi de coses.

Esmorzem, mirem el plànol i intentem endevinar el cim que ens havia portat allà i, sense cap dubte, amb pas vigorós ens llancem a coronarlo; hem d'aprofitar les hores perquè el descens sigui divertit. Ja sabeu que al migdia la neu està en mal estat degut a la calor del sol i esquiar es fa difícil i esgotador. Fora tot un passeig una mica llarg, però no falta d'una capriciosa vista transformada com imatge sortida d'una postal nadalenca. Assolim el cim fent-nos la foto de rigor. Acabem de menjar-nos algunes llatinades i ara és quan comença allò millor, el descens. El cim oferia neucrosta, però aquesta dificultat desapareix cent metres més avall i en baixar es converteix en una delícia, una emoció que es desenvolupa dintre teu i el silenci tan solament és trencat pel relliscar dels esquís. Això és tan diferent a tot!. Sortits de les pales altes a boscos trencats pel pes de la neu, convertits en capritxosos laberins i pensar que el que nosaltres havíem fet era tan poc apreciat per tanta gent, que, sense ànims d'ofendre a ningú, pensàvem que som tan pocs els que tenim el "privilegi" d'estimar la muntanya.

Els prats verds ens obligavem a carregar una altra vegada, l'esforç, però no significa res; allò que nosaltres vivim no ho esborra ningú.

Al vespre ja érem a casa menjant a taula i semblava que no havia passat res; però sí, aquell dia aprofitat era un dels tants inoblidables que guardem.

Josep Tarrats i Llopart
Enric Sanchez i Canaleta

PLANXA i PINTURA • SERVEI DE GRUA

J. VALLMAJÓ

*Carretera HOSTALRIC-
ARBÚCIES, Km. 14,300*

TELF. 86.04.92

ARBÚCIES (Girona)

VENEM PIS NOU
105 mts.²
CALEFACCIÓ INDIVIDUAL
A GAS PROPÀ - GARATGE i
TRASTERA

ESTATGE TURÓ DEL CAMPAMENT
RAÓ Telf. 86 01 23

ESTUFA GAS-OIL
ESTIL MOBLE
Josep Valverde
c/ Santa Fe, escala 6, 1è. 1ra.
VILA

US DESITJEM
UNA BONA
FESTA MAJOR

REVISTA PERXADA

FESTA MAJOR

**"la Caixa" s'uneix
a la vostra alegria**

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"